

РЕШЕНИЕ

№ 2637

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **479** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК във вр. с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „НОМЕТРИКС“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 6 представляван от Г. Т. - управител срещу Ревизионен акт № Р-22221020007809-091-001/10.05.2021 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1119/23.07.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП
В жалбата се излагат се доводи, че така оспорения РА, е издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на ЗКПО и ДОПК, при съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Твърди, че при събиране и проверка на доказателствата в ревизионното производство са допуснати множество и съществени процесуални нарушения. Актът не бил обезпечен с годни доказателства и доказателствени средства, което е довело до неправилно определяне на данъчните ни задължения. Твърди, че доставчиците не били търсени и ИПДПОЗЛ не са им връчени по предвидените в ДОПК способи. При тези обстоятелства счита, че не следва да бъде санкциониран за непредставяне на доказателствата. Сочи, че връчването по реда на чл. 32 от ДОПК изисква едновременно поставяне на съобщението на табло в ТД на НАП, публикуване в Интернет и изпращане на последното с писмо с обратна разписка до проверяваното лице. Сочи още, че по преписката липсват доказателства за

публикуване на съобщението в Интернет, тъй като последното не е удостоверено с протокол, в който да е посочена страницата, на която е публикувано, както и, че искането не е изпратено по пощата до доставчика едновременно с поставяне на съобщението на таблото в ТД на НАП, а на друга дата. Твърди, че не е извършена проверка в деловодството на дирекцията за установяване представени ли са документи по искането, тъй като липсва протокол, съставен за тази цел. По отношение на приложението на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, счита, че през процесните данъчни периоди били налице действително извършени и отчетени разходи свързани с търговската дейност на дружество, като същите били документално и счетоводно обосновани. Ревизиращите органи не били извършили обективна преценка на всички данни и документи, в т.ч. на счетоводни справки и извлечения от счетоводни регистри, фактури и др. С оглед на изложеното иска се отмяна на РА като незаконосъобразен и необоснован, и решаване на делото по същество. Претендира се и присъждането на всички съдебни и деловодни разноски по делото, включително и такива сторени за процесуално представителство, съобразно представен списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК.

В проведеното пред настоящия съдебен състав на съда, публично съдебно заседание по делото, жалбоподателят редовно призован, не се представява. В развилото се по адм.дело № 9226/2021 г. съдебно производство жалбоподателят, чрез процесуален представител, е заявил, че поддържа жалбата и счита оспорения РА за незаконосъобразен, като моли жалбата да бъде уважена, а оспореният РА отменен.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес на делото.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Предмет на обжалване в настоящото производство е ревизионен акт /РА/ № Р-22221020007809-091-001 от 10.05.2021 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Е. М. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1119/23.07.2021 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, с който са установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 18 599,99 лв. за 2016 г., ведно с лихви за забава в размер на 7 755,80 лв.

Извършването на ревизия на „НОМЕТРИКС“ ООД за определяне на задълженията по ЗКПО за периода от 25.03.2016 г. до 31.12.2016 г. е възложено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020007809-020-001 от 14.12.2020 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД На НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2019 г. на директора на ТД на НАП С., връчена па 21.12.2020 г.

На 08.04.2021 г. е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221020007809-092-001 от 08.04.2021 г. срещу който жалбоподателят не е подал възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаване на оспорения в настоящото производство РА № Р-22221020007809-091-001 от 10.05.2021 г.

За целите на проверките, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено на „НОМЕТРИКС“ ООД, Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221020007809-040-001 от 15.03.2021 г. С протокол № 1727121 от 15.03.2021 г. са приобщени Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-2222102142830-141-001 от 09.10.2021 г. на „НОМЕТРИКС“ ООД и Протокол № П-22221420002032-73-001 от 28.10.2020 г., издаден на „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, а с протокол № 611366 от 15.03.2021 г. е приобщен Протокол № П-22221420001749-073-001 от 17.07.2020 г., издаден на „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД.

Установено е от органите по приходите, че за 2016 г. от страна на дружеството жалбоподател е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ с деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат печалба в размер на 11 792,99 лв. и корпоративен данък в размер на 1 179,30 лв., който е внесен. Дружеството е декларирало основна дейност - други дейности в областта на информационните технологии /ИТ/. Установено е, че задълженото лице правилно е отразило в ГДД по чл. 92 от ЗКПО и отчета за приходи и разходи /ОПР/ приходи в размер на 248 081,39 лв., в т.ч., получени от продажба на продукция /сметка 701/ - 140 761,09 лв. и услуги /сметка 703/ - 107 320,30 лв. От ревизираното лице са декларирани разходи общо в размер на 236 288,40 лв.. В т.ч. разходи за външни услуги - 235 834,53 лв. /сметка 602/ и други разходи - 453.87 лв. /сметка 629/.

От дружеството са изискани договори, анекси, фактури, документи за плащания и търговска кореспонденция, свързани с доставките на „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД. Документи не са представени. В хода на ревизията е представена счетоводна справка на сметка 401 „Доставчици“, по която са отразени получени услуги в размер на 186 000.00 лв. за изготвяне на маркетингов анализ, маркетингово проучване, консултантски услуги, анализ на пазарните рискове, рекламна кампания, рекламни презентации, уеб дизайн, пиар кампания и други по фактури, издадени от „ЕФЕКТИ В КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД; „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД.

Извършена била насрещна проверка на „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, при която било установено, че дружеството не е извършвало търговска дейност, нямало назначени лица по трудови правоотношения, данни за подизпълнители и декларирани банкови сметки. По отношение на „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД органите по приходите установили, от публикуваните данни в годишния финансов отчет /ГФО/ /счетоводен баланс и ОПР, че дружеството не притежава дълготрайни материални активи /ДМА/. При извършена справка за обявени продажби от регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица на „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД е установено, че нямало такива. За периодите от 01.08.2016 г. до 31.12.2019 г. дружеството нямало декларирани продажби от регистрираното фискално /ФУ/ и няма действащи трудови договори. В обобщение е отбелязало, че в хода на извършените проверки не били представени документи, удостоверяващи получени услуги, извършени от „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД и „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД.

Относно „ЕФЕКТИВ КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД, при извършена проверка в информационната система на НАП било установено, че дружествата нямат назначени лица по трудови или извънтрудови правоотношения, нямат налични ДМА за извършване на стопанска дейност и нямат отчетени приходи от ФУ. „НОМЕТРИКС“ ООД не е декларирало в дневниците за покупки и справки декларации по ЗДДС фактурите, издадени от спорните доставчици. От ревизираното лице, във връзка с доставките е представен единствено хронологичен регистър на сметка 401 „Доставчици“ за 2016 г. От оборотната ведомост и счетоводните справки на сметки 401 „Доставчици“ и 504 „Разплащателна сметка във валута“ е установено, че задълженията по фактурите не са платени. От ревизираното лице не били представени договори, поръчки, фактури, документи удостоверяващи разплащане и друга търговска кореспонденция. Предвид гореизложеното органите по приходите са приели, че извършените разходи не са обвързани с дейността на „НОМЕТРИКС“ ООД. Констатирано е, че единственият клиент на „НОМЕТРИКС“ ООД за периода е SWISSCOM AG, Switzerland с предмет на издадените фактури „продажба на софтуерен Продукт“. Ревизираното лице е декларирало получени доставки, за който не е доказано, че са реално извършени, т.е. не са документално обосновани.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10 от ЗКПО счетоводният финансов резултат за 2016 г. е увеличен със сумата в размер на 186 000,00 лв. по фактури, издадени от гореописаните доставчици. Установен е данъчен финансов резултат печалба в размер на 197 792,99 лв., полагащ се корпоративен данък в размер на 19 779,29 лв. и корпоративен данък за довносяне в размер на 18 599,99 лв

Така издадения РА е обжалван с жалба вх. № 53-03-1244 от 17.05.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-859 от 19.05.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „НОМЕТРИКС“ ООД, като с решение № 1119/23.07.2021 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, процесния РА е потвърден.

За изясняване спора по същество, по делото е била допусната съдебно-счетоводна експертиза, която като компетентно и безпристрастно изготвена, и като неоспорена от страните по делото, е приета от съда. От заключението на вещото лице се установява, че няма информация събрана в хода на делото дали доставчиците са разполагали с доказателства къде са извършени доставките, както и документи за собственост на стопански обекти или договори за наема на складови помещения, включително за платен наем, транспортни и счетоводни документи, пътни листове, товарителници и копия на фактури, договори удостоверяващи предмета на доставките, фактури от подизпълнители, ППП, наличие на материали и стоки за извършване на услугите. Вещото лице е посочило, че доставчиците не са регистрирани по ЗДДС, издадените фактури са без ДДС, липсва представена от страна на последните счетоводна и търговска документация; нямало данни за кадрова обеспеченост, нямало данни за налични ДМА; нямало данни къде са извършени услугите предмет на фактурите; нямало данни за превъзлагане на услугите. Установено е, че жалбоподателят е отразил процесните доставки на услуги, като текущ разход за основната дейност на дружеството по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“, като услугите не са предмет на последваща реализация. Счетоводна отчетност от доставчиците не била

представена.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното: Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „НОМЕТРИКС“ ООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

Събраните по делото доказателства установяват, че решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е редовно връчено, като депозираната жалба до съда е в срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл.156, ал. 2 ДОПК.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Р-22221020007809-091-001 от 10.05.2021 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Е. М. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1119/23.07.2021 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, с който са установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 18 599,99 лв. за 2016 г., ведно с лихви за забава в размер на 7 755,80 лв.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложена след надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК- РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл.28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл.22, т.4 ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл.24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл.24 ЗЕДЕУУ – арг. чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ. Поради което РА отговаря на изискването

на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По материалната законосъобразност на акта:

Липсва спор по фактите по делото. Спорните въпросите са материалноправни и се свеждат до това правилно ли не са признати за данъчни цели за установените допълнителни задължения за корпоративен данък за 2016 г. по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

В конкретния случай органите по приходите за спорния период - 2016 г. са приели наличието на данни за приложението на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като по фактури издавани от дружествата „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД, „ЕФЕКТИВ КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД, не са налице действително извършени разходи за маркетингов анализ, маркетингово проучване, консултантски услуги, анализ на пазарните рискове, рекламна кампания, рекламни презентации, уеб дизайн, пиар кампания и други по фактури.

Този извод е правилен.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Следователно, на това правно основание, за да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива разходи, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и Закона за счетоводството, т.е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция.

Съгласно чл.10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обоснованост на разходите за данъчни цели е основание за регистриране на съответната стопанска операция и нейното вярно и точно отразяване. Документалната обоснованост разкрива дали отчетеният разход е пряко свързан и обслужва стопанската дейност на данъчно задълженото лице.

За се прецени дали счетоводният разход следва да се признае за данъчните цели, следва преди това да бъде изследван въпросът налице ли са реално осъществени доставки на услуги и стоки по издадените от посочените по-горе петима доставчика, които да послужат като основание направените от „НОМЕТРИКС“ ООД разходи във връзка с тези доставки да бъдат признати за данъчни цели и с тях да бъде намален съответно финансовият резултат на дружеството-жалбоподател за процесната 2016 г.

В настоящия казус, според твърдението в жалбата, фактурите, издадени от посочените доставчици, са за получени услуги в размер на 186 000.00 лв. за изготвяне на маркетингов анализ, маркетингово проучване, консултантски услуги, анализ на пазарните рискове, рекламна кампания, рекламни презентации, уеб дизайн, пиар кампания и други по фактури, от страна на „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД, „ЕФЕКТИВ КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД

Доставките на тези услуги/стоки по категоричен начин трябва да се докажат, както и че същите действително са извършени от фактуриралите ги лица.

Съгласно общият принцип за разпределянето на доказателствената тежест в процеса, и доколкото се касае до установяването на положителни факти,

задължението за доказване реалността на доставките по процесните фактури е на ревизираното лице.

Съдът намира за правилен изводът на органите по приходите, че от събраните в хода на ревизията доказателства, както и такива в съдебното производство, не се установява реалността на доставките по процесните фактури.

На първо място следва да бъде отбелязано, че не е налице индивидуализация на предмета на фактурите, не става ясно какви са поетите задължения, в какъв срок следва да се изпълнят, както и конкретния им вид и количество, относно извършените услуги по рекламни, маркетингови и консултантски услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС фактурата задължително съдържа количеството и вида на стоката, вида на услугата. Съдържанието на спорните фактури не отговаря на изискването на чл. 226, т. 6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на разпоредба на чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС - в описанието на техния предмет не се съдържа релевантната информация, необходима за индивидуализирането на престацията. Непълнотата на фактурите възпрепятства установяване на съответствието на действително извършена доставка, възможността за доказване реалността на доставката и е самостоятелно основание за непризнаване на отразените в тях разходи.

В решението по дело С-271/12 Съдът на Европейския съюз /СЕС/ приема, че правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчно задължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. Действително в случая се касае не за непризнаване на данъчен кредит, а за наличието, респ. липсата на документално обосновани разходи, но доколкото определящо за обосноваването на разхода е наличието на реално осъществена доставка, дадените в цитираното решение на СЕС разрешения са относими към разглеждания казус.

В конкретния случай освен наличие на твърдените фактури, не са представени други доказателства - договори, няма информация събрана в хода, както в ревизионното производство, така и в развилото се съдебно такова, че доставчиците са разполагали с доказателства къде са извършени доставките, както и документи за собственост на стопански обекти или договори за наема на складови помещения, включително за платен наем, транспортни и счетоводни документи, пътни листове, товарителници и копия на фактури, договори удостоверяващи предмета на доставките, фактури от подизпълнители, ППП, наличие на материали и стоки за извършване на услугите. Наред с това, както и вещото лице по допуснатата и прието от съда ССЕ е установило, че доставчиците не са регистрирани по ЗДДС, издадените фактури са без ДДС, липсвало представена от страна на последните счетоводна и търговска документация; нямало данни за кадрова обезпеченост, нямало данни за налични ДМА; нямало данни къде са извършени услугите предмет на фактурите и нямало данни за превъзлагане на услугите.

Доставката на стоки/услуги представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност, и извършването им би могло да се докаже със счетоводни документи, пътни листове, описи, доказателства за материалната, техническата и кадровата обезпеченост на доставчика. Такива обаче не са представени нито в хода на ревизията, нито в хода на настоящото съдебно производство. Притежаването на данъчни фактури и тяхното счетоводно отразяване при получателя само по себе си не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в същите стопански операции. Наличието им не означава, че разходът е извършен така, както е документиран. Фактурата е частен документ, който не носи подпис на

представител на данъчната администрация, и тежестта да докаже истинността му лежи върху данъчния субект, който иска да се ползва от тях. При положение, че дружеството жалбоподател не доказва предоставянето на конкретните услуги по всяка от процесните фактури, както и реалното им извършване, следва да се приеме, че процесните услуги/стоки не са действително извършени и в този смисъл фактурите не отразяват верни стопански операции.

Предвид гореизложеното, извършените плащания към доставчиците по фактурите сами по себе си не могат да удостоверяват осъществяването на доставките от „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД, „ЕФЕКТИВ КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД.

В обобщение следва да бъде отбелязано, че в случая жалбоподателят не ангажира допълнителни доказателства за установяване на положителния факт на действителното извършване на услугите/стоките по процесните доставки. Категорично е установено по делото, че дружеството е осчетоводило разходи по процесните фактури, но нито в хода на ревизионното производство и административното обжалване, нито в хода на съдебното обжалване бяха представени доказателства, безспорно установяващи реалност на извършените доставки. Отсъствие на доказателства за установяване на релевантните факти, води до извод за липса на реални доставки на услуги.

В случая е установено, че разходите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, тъй като не са налице доказателства, които да установяват по безспорен начин, че разходите по процесните фактури, с които е увеличен финансовият резултат на ревизирувания данъчен субект, са действително извършени, и че са свързани с реално осъществени доставки. След като и в хода на съдебното обжалване не бяха представени доказателства, които по безспорен начин да обосноват извод, че са налице реално извършени доставки и възникнали стопански операции, и че е следвало същите да се документират съгласно изискванията на ЗСч, то обосноваването се явява изводът на приходните органи, че отчетените въз основа на процесните фактури разходи се явяват недоказани, с което е нарушен принципът на документална обосновааност, по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

С оглед горното съдът счита, че с РА, на осн. чл. 22, т. 1 от във връзка с чл. 26 т. 2 и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, правилно и законосъобразно е преобразуван финансовият резултат на оспорващото дружество за отчетната 2016 г. с отчетените разходи по фактурите, издадени от „ПОЛИ СМАРТ АРТ“ ЕООД, „ОФ БИЙТ ПРОМОУШЪН“ ЕООД, „ЕФЕКТИВ КЪНТЕНТ МАРКЕТИНГ“ ЕООД, „ПРОМОУШЪН МОУД“ ЕООД и „РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ ТИФАНИ“ ЕООД, поради което жалбата срещу РА е неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и изр. трето от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1320.67 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съда С. град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НОМЕТРИКС“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 6 представляван от Г. Т. - управител срещу Ревизионен акт № Р-22221020007809-091-001/10.05.2021 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1119/23.07.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 18 599,99 лв. за 2016 г., ведно с лихви за забава в размер на 7 755,80 лв.

ОСЪЖДА „НОМЕТРИКС“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП разноси в размер на 1320.67 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: